

Sygn. akt IX Cupr 834/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Monika Skibińska**

Protokolant: **Małgorzata Wąchala**

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2013 roku

we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy W.**

przeciwko **F. W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego F. W. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 148 zł (sto czterdzieści osiem złotych);

II. zasądzoną w punkcie I wyroku kwotę rozkłada na cztery równe, miesięczne raty po 37 zł każda z nich, płatne do dnia dziesiątego każdego kolejnego miesiąca, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym tenże wyrok się uprawomocni, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. nie obciąża pozwanego kosztami procesu na rzecz strony powodowej.

Sygn. akt IX Cupr 834 / 12

UZASADNIENIE

Gmina W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego F. W. 122, 40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 maja 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Podana, że w czasie kontroli dokumentów przewozu prowadzonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...)w dniu 4 maja 2011 r. na linii (...) kontroler stwierdził, iż pozwany nie posiadała ważnego biletu na przejazd.

Zgodnie z § 8 ust. 2 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W., stanowiących załącznik do Uchwały nr XXI/682/08 Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r., w razie stwierdzenia braku ważnego biletu za przejazd osoby lub przewóz bagażu pasażer jest zobowiązany do uiszczenia należności przewozowej oraz opłaty dodatkowej.

Pozwany zobowiązany jest do zapłaty kwoty 122, 40 zł, tj. należności przewozowej w kwocie 2, 40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 120 zł.

Spółka (...) w imieniu powoda wezwała pozwaną do zapłaty. Pomimo upływu określonego w wezwaniu do zapłaty terminu, pozwany należności nie uregulował.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 18 kwietnia 2012 r., VI Ne-e 534874/12 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu zapłacić powodowi kwotę 122, 40 zł z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 25.09.2010 r. i kosztami procesu w kwocie 90 zł.

Od tego nakazu pozwany złożył sprzeciw.

W sprzeciwie tym podał, że nie miał pieniędzy na zakup biletu. Wskazał, że jego sytuacja finansowa jest trudna. Jest uczniem technikum we W.. Jego matka w związku ze stanem zdrowia nie pracowała, a ojciec nie zawsze wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego względem niego. Pozostaje na utrzymaniu prababci emerytki.

Po uzupełnieniu pozwu w trybie art. 505³⁷ k.p.c. powód w całości podtrzymał swoje dotychczasowe żądanie.

Po uzupełnieniu sprzeciwu pozwany zaskarżył nakaz w całości. Dodał, że obecnie jego matka pracuje i zarabia 1.070 zł miesięcznie.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny

W dniu 4 maja 2011 r. F. W.jechał tramwajem Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. we W., linii (...), nr pojazdu (...). Na ul. (...)kontroler (...) stwierdził u pozwanego brak biletu na przejazd.

Pozwany osobiście odebrał wezwanie do zapłaty kwoty 122, 40 zł, co poświadczył własnoręcznym podpisem.

Dowód:

- ***wezwanie do zapłaty nr (...), k. 22.***

Dnia 22 czerwca 2011 r. strona powodowa działając przez (...) sp. z o.o. we W. skierował do pozwanego kolejne wezwanie za zwrotnym poświadczeniem odbioru do zapłaty kwoty 122, 40 zł.

Wezwanie to awizowano powtórnie 5 lipca 2011 r.

Dowód:

- ***wezwanie z dnia 22 czerwca 2011 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 23-24.***

Pozwany mieszka z matką i prababcią. Jest uczniem technikum we W.. Jego matka z uwagi na stan zdrowia dłuższy czas nie pracowała. Obecnie pracuje i zarabia 1.070 zł. Jest zadłużona. Ojciec płaci alimenty nieregularnie i w małych kwotach. Emerytura babci wynosi 791 zł. Pozwany zamieszkuje z matką i prababcią emerytką.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Gmina W. dochodzi od pozwanego zapłaty należności związanych z wykonywaniem przewozu środkami komunikacji zbiorowej na obszarze miasta W..

Zgodnie z art. 7.1.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jednym z zadań własnych gminy jest lokalny transport zbiorowy. Gmina W. wykonuje to zadanie poprzez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. we W., tj. spółkę komunalną zapewniającą tabor i obsługę publicznego transportu miejskiego.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Zatem obowiązkiem przewoźnika jest wykonanie usługi przewozu osób lub rzeczy, zaś ekwiwalentnym obowiązkiem pasażera (w przypadku przewozu osób) jest zapłata wynagrodzenia. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu lub przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym – art. 16.1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe.

Między stronami nie było sporu co do tego, że dnia 4 maja 2011 r. pozwany F. W. skorzystał z transportu miejskiego linią tramwajową (...) na odcinku ul. (...).

W razie skorzystania z usługi przewozu bez uiszczenia opłaty (wynagrodzenia przewoźnika), tj. bez wykupienia biletu, po stwierdzeniu tej okoliczności przez przewoźnika lub osobę przez niego upoważnioną braku odpowiedniego dokumentu przewozu osób bądź ważnego dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, pasażer, który skorzystał z usługi, zobowiązany jest – niezależnie od obowiązku pokrycia należności za przejazd – do uiszczenia opłaty dodatkowej w wysokości 50-krotności opłaty za przejazd - § 2.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20.01.2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz.U. Nr 14, poz.117) i § 8.4 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W. przyjęte przez Radę Miejską W. uchwałą nr XXI/682/08 z dnia 15 maja 2008 r.

W przypadku przejazdu linią tramwajową na terenie W., cena biletu jednorazowego w dniu zdarzenia wynosiła 2, 40 zł, wobec czego opłata dodatkowa wynosi 120 zł.

Pozwany zobowiązany jest zatem do zapłaty na rzecz powoda należności w kwocie 122, 40 zł i powód może skutecznie dochodzić tego roszczenia na drodze sądowej.

Z uwagi na przysługujący dłużnikowi z mocy art. 75.2 prawa przewozowego trzymiesięczny termin do zapłaty należności w następstwie wezwania do zapłaty, odsetki za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c. przypadają powodowi dopiero od dnia 5 sierpnia 2011 r., dalej idące żądanie odsetkowe sąd oddalił jako sprzeczne z w/w przepisem prawa przewozowego (wręczenie wezwania do zapłaty nastąpiło w dniu 4 maja 2011 r., zatem termin 3-miesięczny upływał z dniem 4 sierpnia 2011 r.).

Pozwany powoływał się na swoją trudną sytuację życiową, rodzinną i finansową.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Należy przyjąć, że takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonych świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody [por. np. M. Jędrzejewska, w: Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.].

W ocenie Sądu sytuacja pozwanego w/w przesłanki spełnia. Sprawia ona bowiem, że spełnienie przez pozwanego świadczenia niezwłoczne lub jednorazowo byłoby niemożliwe. Sąd uznał, że w możliwościach pozwanego leżą maksymalnie raty po 37 zł. W związku z tym zasądzoną kwotę 148 zł rozłożył na cztery równe miesięczne raty po 37 zł każda, płatne do dnia dziesiątego każdego kolejnego miesiąca poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym tenże wyrok się uprawomocni, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Dalej należy zauważyć, że rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten z kolei skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności

poszczególnych rat – tak uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61, uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06, OSNC 2007/10/147. Z tego tytułu Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie poszczególnych kwot do dnia wydania wyroku w sprawie (13 marca 2013 r.). Jak wynika bowiem wprost z w/w orzeczeń Sądu Najwyższego za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat wierzycielowi odsetki nie przysługują.

Przysługujące stronie odsetki ustawowe od dnia 5 sierpnia 2011 r. do dnia wydania wyroku Sąd skapitalizował i zasądził z tego tytułu 25,60 zł, a dalej idące powództwo oddalił.

Orzeczenie o kosztach znalazło oparcie w treści art. 102 k.p.c. zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W niniejszej sprawie orzeczenie o kosztach miałooby oparcie w art. 100 k.p.c., albowiem Gmina W. wygrała proces w przeważającej części. Pozwany co do zasady obowiązany byłby więc do poniesienia kosztów procesu w całości. Sąd jednak na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył pozwanego tymi kosztami. Zdaniem Sądu wystarczającym obciążeniem dla pozwanego, na którym będzie spoczywał obowiązek zapłaty w/w rat, będzie dotrzymanie wysokości i terminów zapłaty. Sąd zasadnym jest nie obciążanie pozwanego kosztami procesu (pkt IV sentencji).

Mając powyższe na uwadze, sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.